

Josef Král

K jedné matematické úloze o vlasech

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 101 (1976), No. 3, 305--307

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/117910>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1976

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

RŮZNÉ

K JEDNÉ MATEMATICKÉ ÚLOZE O VLASECH

JOSEF KRÁL, Praha

(Došlo dne 29. října 1975)

Nechť μ značí Lebesgueovu míru v euklidovské rovině R^2 . Dokážeme následující

Tvrzení. *Ke každé otevřené množině $G \subset R^2$ existuje množina $H \subset G$ plné míry (tj. $\mu(G \setminus H) = 0$) a zobrazení přiřazující každému $x \in H$ oblouk*) $A(x) \subset G$ s koncovým bodem x tak, že*

$$(1) \quad x \neq y \Rightarrow A(x) \cap A(y) = \emptyset.$$

Poznámka. Z tohoto tvrzení plyne kladná odpověď na otázku a) problému 3, který předložil L. ZAJÍČEK v [1], str. 13–14 (srv. též [2], str. 16 a [3], str. 17–18).

Nejprve dokážeme

Lemma. *Bud $Q \subset R^2$ uzavřený čtverec. Pak ke každému $\lambda \in (0, 1)$ existují kompaktní množiny $H \subset K \subset Q$ a zobrazení přiřazující každému $x \in H$ oblouk $A(x) \subset K$ s koncovým bodem x tak, že platí (1) a*

$$(2) \quad \mu(H) > \lambda \mu(Q), \quad \mu(K \setminus H) = 0.$$

Důkaz. Můžeme předpokládat, že

$$Q = \{[\xi_1, \xi_2] \in R^2; |\xi_1 - \frac{1}{2}| + |\xi_2| \leq \frac{1}{2}\}.$$

Z Osgoodovy konstrukce [5] plyne existence oblouku $A \subset Q$ s koncovými body $[0, 0]$, $[1, 0]$ takového, že

$$A^0 \subset \{[\xi_1, \xi_2] \in Q; |\xi_1 - \frac{1}{2}| + |\xi_2| < \frac{1}{2}\}, \quad \mu(A) > \lambda \mu(Q).$$

Nechť $S \subset A^0$ je spočetná množina hustá v A a uspořádejme její prvky do prosté posloupnosti $\{x_n\}_{n=1}^\infty$. Položme $\delta = \mu(A) - \lambda \mu(Q)$, $A_1 = A$ a předpokládejme, že

*) Množina $A \subset R^2$ se nazývá obloukem, existuje-li homeomorfní zobrazení f intervalu $\langle 0, 1 \rangle$ na A . Množina $\{f(0), f(1)\}$ tvořená tzv. koncovými body pak nezávisí na volbě homeomorfismu f ; píšeme $A^0 = A \setminus \{f(0), f(1)\}$.

pro dané $n \geq 1$ už byla sestrojena množina $A_n \subset A$ tak, že $\mu(A \setminus A_n) < \sum_{j=1}^n 2^{-j} \delta$ a A_n je sjednocením disjunktních oblouků $K_1, \dots, K_{2^{n-1}}$. Zvolme v $K_j^0 \cap S$ bod x_{n_j} s nejmenším indexem n_j a sestrojme oblouky $C_j \subset K_j^0$ tak, aby $x_{n_j} \in C_j^0$ a $\sum_{j=1}^{2^{n-1}} \mu(C_j) < 2^{-n-1} \delta$. Pak množina $A_{n+1} = \bigcup_{j=1}^{2^{n-1}} (K_j \setminus C_j^0)$ je disjunktním sjednocením 2^n oblouků a $\mu(A \setminus A_{n+1}) < \sum_{j=1}^{n+1} 2^{-j} \delta$. Sestrojujeme-li takto postupně množiny A_n ($n = 1, 2, \dots$), pak množina $H = \bigcap_{n=1}^{\infty} A_n$ je řídká v A a $\mu(H) > \lambda \mu(Q)$. Popsaná konstrukce zaručuje existenci homeomorfního zobrazení f úsečky $I = \langle 0, 1 \rangle \times \{0\}$ na A takového, že pro Cantorovo diskontinuum $C \subset \langle 0, 1 \rangle$ platí $f(C \times \{0\}) = H$, $f(0, 0) = [0, 0]$, $f(1, 0) = [1, 0]$. Z tvrzení 3,6 v [4] plyne úvahou popsanou tamtéž v oddílu II, že f lze rozšířit na homeomorfní zobrazení množiny Q na sebe tak, aby platilo

$$(3) \quad (M \subset Q \setminus I, \mu(M) = 0) \Rightarrow \mu(f(M)) = 0.$$

Je-li bod $x \in H$ obrazem (v homeomorfismu f) bodu $[\xi_1, 0]$ ($\xi_1 \in C$), přiřadíme mu oblouk $A(x)$, jenž je obrazem úsečky

$$\{[\xi_1, \xi_2]; 0 \leq \xi_2 \leq \frac{1}{2} - |\xi_1 - \frac{1}{2}|\} \quad \text{v případě} \quad |\xi_1 - \frac{1}{2}| < \frac{1}{2},$$

úsečky $\{[t, -t]; 0 \leq t \leq \frac{1}{4}\}$ v případě $\xi_1 = 0$ a úsečky $\{[t, t-1]; \frac{1}{2} \leq t \leq 1\}$ v případě $\xi_1 = 1$. Protože množina $\{[\xi_1, \xi_2] \in Q; \xi_1 \in C\}$ je μ -nulová, platí pro $K = \bigcup_{x \in H} A(x)$ podle (3) vztah $\mu(K \setminus H) = 0$ a lemma je dokázáno.

Nyní můžeme podat

Důkaz tvrzení. Zřejmě stačí uvažovat omezenou otevřenou množinu $G \neq \emptyset$. Zvolme pevně $\varepsilon \in (0, 1)$. Položme $G_0 = G$ a předpokládejme, že pro dané $n \geq 1$ už byla sestrojena otevřená množina $G_{n-1} \neq \emptyset$. Pak existuje množina $Q_n \subset G_{n-1}$, jež je sjednocením konečně mnoha disjunktních uzavřených čtverců, pro niž $\mu(G_{n-1} \setminus Q_n) < \varepsilon \mu(G_{n-1})$. Pomocí dokázaného lemmatu sestrojíme kompakty $H_n \subset G_{n-1} \subset Q_n$ a zobrazení přiřazující každému $x \in H_n$ oblouk $A(x) \subset K_n$ s koncovým bodem x tak, že platí (1) a

$$\mu(G_{n-1} \setminus H_n) < \varepsilon \mu(G_{n-1}), \quad \mu(K_n \setminus H_n) = 0.$$

Konečně položíme $G_n = G_{n-1} \setminus K_n$. Tak získáme postupně množiny G_n, H_n, K_n ($n = 1, 2, \dots$) a zobrazení $x \mapsto A(x)$ definované na $H = \bigcup_{n=1}^{\infty} H_n$, jehož hodnotami jsou oblouky obsažené v $K = \bigcup_{n=1}^{\infty} K_n$. Zřejmě $\mu(K \setminus H) = 0$. Protože pro $m < n$ je $K_n \subset G \setminus K_m$, je na H splněna podmínka (1). Jelikož pro každé n platí $G \setminus H \subset G_n \cup (K \setminus H)$ a $\mu(G_n) \leq \varepsilon^n \mu(G)$, je H množina plné míry v G .

Závěrečná poznámka. Výše konstruovaná množina $H \subset G$ je sice plné míry v G , ale první kategorie. Nesplňuje tedy požadavky úloh b), c) z [1], str. 14 (viz též [3], str. 17–18).

Chceme-li, aby vlasy $A(x)$ splňující podmínku (1) vyrůstaly z reziduální množiny, je třeba užít jiného postupu. Lze však dokonce docílit toho, že vlasy vyrůstají z reziduální množiny plné míry.

K této složitější otázce se vrátíme na jiném místě.

Literatura

- [1] Informace matematické vědecké sekce JČMF č. 3, listopad 1974.
- [2] Informace mat. věd. sekce JČMF č. 5, březen 1975.
- [3] Informace mat. věd. sekce JČMF, prázdninové dvojčíslo 6/7, 1975.
- [4] *J. Král*: Note on strong generalized jacobians, Čechosl. mat. žur. 9 (1959), 429–439.
- [5] *W. F. Osgood*: A Jordan curve of positive area, Trans. Amer. Math. Soc. 4 (1903), 107–112.

Adresa autora: 115 67 Praha 1, Žitná 25 (Matematický ústav ČSAV).